

Poesia al servei de la llibertat

Vist amb la perspectiva que dóna el temps, i contemplada la nòmina dels participants, s'entén perfectament l'aura mítica que envoltà aquell I Festival Popular de Poesia Catalana, batejat més tard com "El Price dels Poetes", o l'organització d'exposicions com la de les Corts: Joan Colomines, Salvador Espriu, Joan Brossa, Gabriel Ferrater, Jordi Teixidor, Agustí Bartra, Joan Vinyoli, Feliu Formosa, Joan Oliver (Pere Quart), Jordi Sarsanedas, Rosa Leveconi, Francesc Vallverdú, Jaume Vidal i Alcover, Xavier Amorós, Joaquim Horta o Josep Palau i Fabre.

Tot un acte d'afirmació poètica i de les llibertats nacionals que tingué un marc de celebració atípic, la sala Price, un espai dedicat a la programació de boxa i lluita lliure. La predisposició dels propietaris de la sala a programar actes de cultura alternativa facilità les coses. Però calia, a més d'això, sortejar l'obstacle no gens menyspreable de les autoritats franquistes. Per fer-ho, la comissió organitzadora tramità tots els permisos administratius directament a la comissaria de districte. Quan el Govern Civil de Barcelona olorà en què podia convertir-se aquell festival, ja era tard per tornar enrere.

La trobada del Price fou un èxit absolut, a molts nivells. Un petit terratrèmol cultural i poètic que tingué un parell de rèpliques igualment importants. Al maig de l'any 1975, al Campus de Bellaterra de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), tenia lloc el Gespa-Price, un certamen on participaren setanta poetes i que tingué com a públic uns 2.000 estudiants. Dos anys després, el 1977, el Palau Blaugrana acollia el Price-Congrés, un acte multitudinari amb un lema que ampliava el radi d'acció de la iniciativa: "Els poetes dels Països Catalans per l'ús oficial del català".

Aquest ambient efervescent dels anys 70, moments d'intervenció social i política dels poetes en un context advers, és el que analitza una mostra organitzada a la sala expositiva del

ARXIU VICENC ALTÀIO

Una de les imatges de la mostra, emprada com a imatge del cartell de l'exposició, corresponent al Gespa-Price.

El 25 d'abril del 1970, amb la dictadura agonitzant, es va celebrar a la sala Price de Barcelona el I Festival Popular de Poesia Catalana, un acte d'afirmació i llibertat que tingué diverses rèpliques. Una mostra a l'Espai Expositiu les Corts, "Els Price dels poetes" ressegueix l'agitat moviment poètic català de l'època.

Districte de les Corts (plaça Comas, 18), “Els Price dels poetes. De la poesia en temps de misèria”. L’exposició, inaugurada el passat 14 d’abril, tindrà continuïtat fins al 15 de juliol i s’hi podran veure diversos materials gràfics, plafons explicatius, alguns exemplars dels llibres i poemaris emblemàtics d’aquell moment i valuosos fons audiovisuals, com ara la pel·lícula documental sobre la primera trobada del Price que rodà Pere Portabella. També es projectarà la pel·lícula *Gespa-Price*, sobre la segona d’aquelles trobades, cedida per un dels seus realitzadors, Jesús Àngel Prieto, en col·laboració amb la Fílmoteca de Catalunya. Gran part del material de la mostra prové de l’exposició “La Revolta Poètica 1964-1982”, comissariada per Vicenç Altaió i Julià Guillamon per a la Fundació Palau de Caldes d’Estrac.

L’esperit del Price. El comissari de l’exposició, el poeta i escriptor mallorquí Sebastià Alzamora (guanyador del premi Carles Riba de poesia i Sant Jordi de novel·la), destaca la gran col·laboració de totes les parts implicades i, sobretot, la dimensió simbòlica de la mostra, subtítulada “De la poesia en temps de misèria” en record de la frase de l’alemany Friedrich Hölderlin, que es preguntava pel paper dels poetes en moments adversos. “A mi em va semblar una bona idea recuperar l’esperit dels poetes del Price”, apunta Alzamora, “persones compromeses que es posicionen en un moment difícil i que donen la cara i posen la seva obra al servei del país i d’una sèrie d’idees de llibertat i democràcia”.

Alzamora destaca la “molt bona predisposició de la gent implicada” a col·laborar i “rememorar aquella història” amb aspectes “molt interessants”, com ara el fet que els propietaris del Price “estigueren molt oberts a programar cultura contestatària. De fet, dies abans del recital poètic havia actuat al Price Pau Riba, que en un moment de l’actuació travessava la platea amb una motocicleta de 750 cc. Lògicament, no el deixaren fer això al Principal”.

“En tot cas”, prossegueix Alzamora, “els organitzadors tingueren un mèrit enorme en saber esquivar els obstacles de l’època i reunir un grup dels

ARXIU VICENÇ ALTAÍO

Dalt, imatge també del Gespa-Price, amb Josep Palau i Fabre en primer terme recitant. Baix, fotografia de la intervenció de Salvador Espriu al primer Price de la pel·lícula de Pere Portabella.

millors poetes catalans. Tots els que eren no hi eren, però sí que eren tots els que hi anaren al recital”. “Es tracta, a més, a més, d’una representació molt completa de totes les tendències literàries de l’època, de gent diametralment oposada en la seva concepció literària. Alguns amb una mala relació personal, o que fins i tot no es podien ni veure, però que convergeixen en aquell recital

que, s’ha de dir, era un acte al servei del país”, remarca Alzamora, autor també com a comissari d’un text per al catàleg “de to periodístic i que té com a objectiu principal la narració d’aquells fets per acostar-los als visitants”.

El poeta i escriptor mallorquí, d’una altra banda, remarca que és una bona idea recuperar l’esperit que va presidir aquelles trobades. “Durant molt anys es va perdre l’esperit del Price, per això penso que l’exposició és molt oportuna. És cert que els anys 80 i 90 van ser relaxats, en certa mesura, però estem en una època on torna a sorgir el debat sobre el paper social de la figura del poeta. I continua havent-hi els partidaris de romandre en la seva torre d’ivori i qui aposta per la intervenció”, argumenta. “Crec que necessitem recuperar aquell esperit, posar la poesia al servei del país i de la llibertat”, rebla.

Xavier Aliaga